

Βαρύβια 30 'Ιου λου 1946

Ανδρέαν Μητην, Παλαιχώριν.

Αγαπητέ Ανδρέα,

Ελάχιστοι στιγμήαι μᾶς χωρί ουν ἀπό την ὕραν ποῦ

θε καταθέσω πανηγυρικῶς τό μεγαλειῶδες ἄξιωμα τοῦ πρωθυπουργοῦ τοῦ κόσμου, θυπουργοῦ ἑξωτερικῶν καί ἑσωτερικῶν καί ἀπολότου διαχειριστοῦ ὅλων τῶν ζητημάτων οὐρανῶν φέσεως.

Ἀπό πρῶτον τηλεφώνημα ποῦ εἶχα μέ την αὐτοῦ ἑξοχότητα τόν ἐντιμον κ. Σίμον Μιχαηλίδην ἐκληροφορήθην ὅτι ὁ ἀντικαταστάτης μου ἀνεχώρησε σήμερον τό πρῶτ καί καταφθάσει. Τί νᾶ γίνει ἄγ.

Ἀνδρέα, πῶσα χόες τό καλᾶσι μέ δλα τά ἀποστελλομενα, τό ἔνοιξα ἔγεθθην ὅλων τῶν περιεχόμενων, μή ἔξαιρουμένου βεβαίως τοῦ περιφήμου κραδιοῦ - βρέ θυμμήθηκα τόν διαγωνισμόν, ἔξηγήσωμεν τόν τελείωσι καί ἔργον τόν θυμμήθηκα ἐνγίαιτ ἔληξεν ἡ προθεσμία - τί νᾶ γίνει.

Γιατί καί ποῦ ἄς ἔγερθην μέ θυερίαν καί ἔπια βέβαια καί εἰς ἑτέραν ὄσας. "Ἐφαγα ἄρκετά ἀπὸ τῶ ἀπλῶ διακαί τό θυνοθυκία - εἶναι θαυμάσια.

Βαίρεις ἀυτῶν τόν καιρόν ἄγ. μου παραπαχάινω. "Ἐχομεν ἴς θυρνελλοῦτες καί τό θαυμάσιον σταφύλιον - θυμῶσα πόσον εἶχεν τό ὅποιον ἔφ ἦθην τρῶμεν τρῶμεν ~~ἄλλοι~~ καί ὄσν ἀεὶ φέει.

"Ἀρχίσε νᾶ ψήνεται ἀπό τόν καιρόν ποῦ ἦταν ἡ ἄγ. καρτίνα κάτω καί τῶρα εἶναι πᾶνω ὅτον καιρόν τοῦ. Τί γίνεται ἡ ἄγ. καρτίνα.

Ἦως πᾶν τά ὄσν καί τῆς. ἀντίζομαι ὄσν ὅα τὴν πειράζουσι.

"Ὅσοι πᾶντα καί τόν χορόν. ὄσν καταφέρναι θυως

ἄπουδαῖα ἀρῆματα θυως βλέπω. ἀπὸ ἄς γράφεις ποῖά εἶναι ἡ νέα σου καρτίνα ποῦ μένει ὅτῆς ἀουκῶς. Μήλωσ εἶναι βρέ ἡ ἀνακία μου ἡ ἑδελφῆ τοῦ φίλιππου. Κάτι βαίρεις καί νᾶ βαίρεις πός ὄσν ἔσχνῶ ἑκόλα.

καί ἄφοῦ γιά ταξίδια καί πειραπέτειες μάθῃ ἄγ. μου ὅτι τὴν προθεχῆ κυριακῆν ἔβριεκαμαι εἰς τὴν Λευκωσίαν εἰς τόν Σθλλογον

"Ἑλλήνων ἀποφοίτων ἀνωτέρων σχολῶν Λευκωσίας. γιά ἔβριεκαμαι μᾶς δουλιές. (ἀυτὴν τὴν ὅτι μὴν εἶος τόν ὄσν ὅσμου ὅτο ἀθυκίνητον.

Ζήτη τό τέλος τῆς ἀθυκρατορίας.) λοιπόν θε εἶμαι ὅτῆν Λευκωσίαν καί ἔγραψα ὄχεικῆ τοῦ ἦλικου ὁ ὅποιος μου ἀπῆντησε ὅτι θε μέ περιμένει ἔκει καί θα πᾶμε μαζί ὄς τό ὅπλι τοῦ νᾶ δοῦμεν τοῦς ἀκεῦς κοῦς τοῦ. Τί λέξῃ; ἀ) αν ἔα καταφέρνεις νᾶ καταβῆς καί ὅσ ὅτῆν

Λευκωσίαν καί νᾶ μένεις τὴν κυριακῆν. Βέβαια ἑνυλαμβάνομαι τῆς οἰκονομικῆς σου θυσῆρειες ἄλλᾶ φίλτατε θυρόντισε ἴσως βγῆ τίποτε.

σοῦ ὅτέλλω ὅήμερα μίαν πεινιχρῶν ἑνίθυθειν γιά νᾶ περάσει τό πναῦριν τοῦ Σωτήρος, ἔν καί ὄσν θε ὄσθῆς με τῆ ψῶσα σου ὅτέλλω, ἔλι ἔ

λά θε ἀνυλαμβάνεσε τά ἔξοδα ὅταν εἶσαι ὄσος σου. Ἀπό τὴν μίαν ὄσν ὄτέχεις ὄπλι καί ἀπό τὴν ἄλλην θυου πᾶς ἔξοδα.

πάντως ἔλπίζω νᾶ μέ θυνομονεῖς καί νᾶ ἑῦχεσαι γιά πλοῦσια ἄσθ.

ποῦ νᾶ μουν κοῦτά νᾶ ὄε, βέλω, νᾶ χῆμεις μετόνοτες θυυλάχιστον βέλε τόν ὄταυρόν σου καί ὄς μῆ ὄε ὄω. Γεῖα καί χαιρέτιόματα.